

ansat. Jeg tror tværtimod, at den højtærede Kirkeminister maa indrømme, at som Helhed betragtet har disse Beløb været fastsat endog meget rundhaandet. At der kan være noget at ændre hist og her, noget at trække fra paa det ene Sted og lægge til paa det andet Sted, vil jeg ikke fragaa, men som Helhed er de egentlig blevet modtaget af Præstestanden med Tilfredshed. Disse Udgifter beløber sig, som jeg oplyste i Gaar, til 1½ Mill. Kr. om Aaret. Nu ved enhver, at er der noget Omraade, hvor paa Prisfaldet har gjort sig gældende, saa er det netop det heromhandlede Omraade. Lejen af et almindeligt Køretøj koster meget betydeligt mindre i 1927 end i 1923, og hvis man spørger om Udgifterne til Bil, er Udgiften baade til Anskaffelsen af Bil og til Driften af den gaet endogsaa meget betydeligt ned fra 1923 til 1927. Jeg havde derfor ventet, at den højtærede Kirkeminister havde sagt i Overensstemmelse med Partiets og Ministeriets altbeherskende Program, at der skal vises Respekt for Kronestigningen, som den ærede Ordfører for Venstre udtrykte sig, og at han med denne Respekt for Kronestigningen som Begrundelse havde erklæret: Disse Udgifter skal som Helhed betragtet blive bragt ned med fuld Respekt for Kronestigningen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Kirkeminister, da dette er et meget vigtigt Punkt for hele Ministeriets Virkemaade, om han vil staa sammen med sine Kolleger i dette Krav paa det Omraade, som han netop i disse Dage og i den nærmest kommende Tid har til Behandling, hvor det er ham, der er den ene afgørende, et Omraade, hvor, som jeg udtrykkelig har fremhævet, Nedgangen i Udgifterne har været langt mere betydelig end paa andre Omraader.

Den højtærede Kirkeminister nævnte, at jeg havde kaldt Forslaget antikirkeligt og ukristeligt. Jeg maa fastholde disse Udtalelser til Trods for, at den højtærede Minister mente, at de ikke passede. Loven vil efter min Mening gøre Kirken ubodelig Skade. Den Dag, disse Lønforhøjelser træder i Kraft, nedskæres alle øvrige Stats-tjenestemænds Indtægter; det er et Spørgsmaal, som drøftes med stor Iver Mand og Mand imellem, og enhver af os kender de Følelser, der kommer til Udbrud. Nu bringes Præsternes Løn dem af en saadan nedskaaeren Tjenestemand den Dag, Nedskæringen træder i Kraft, nemlig Postbudet. Han kan paa Anvisningen, som han har bragt saa mange Gange før, se, hvad Præsten faar i maanedlig Løn, og han ved af egen Erfaring, hvor meget han selv gaar ned

i Løn. Jeg maa indrømme, at deri har den ærede Ordfører for Venstre Ret, at det er ikke alle Præster, der faar Del i denne Lønforhøjelse; det er netop kun en mindre Del af dem, vistnok ikke en Gang Halvdelen, men netop fordi det kun er Halvdelen, bliver disse Præsters Lønforhøjelse, den enkeltes Lønforhøjelse, saa meget større. Det er maaske egentlig Fejlen ved Lovforslaget, i hvert Fald i Forhold til andre Lønningslove. Nu bringer Postbudet, den Dag denne Lov træder i Kraft, Præsten hans Lønningsanvisning og ser til sin Forbavelse, at vedkommende Præst har faaet en Lønforhøjelse paa f. Eks. 50 Kr. om Maanednen. Efter de Oplysninger, jeg fremsatte i Gaar, kan det Tilfælde indtræffe og vil indtræffe ikke i enkeltstaaende Tilfælde, men for en hel ikke blot Aargang, men Række Præster, som hører sammen i en 3-aarig Periode. For andre kan det blive lidt mere, for andre igen noget mindre. Jeg er overbevist om, at det vil give Anledning til Udveksling af Tanker og Følelser indenfor andre Tjenestemandskredse og hos alle dem, som nedskæres den Dag: Aldersrentenydere, Sygekasse-medlemmer og alle andre, som bliver Genstand for Nedskæring. Og de Tanker og Følelser, der da bliver udvekslet, bliver ikke til Gavn for Kirken; de bliver antikirkelige for den store Parts Vedkommende, uden at man derfor tør sige, at disse Mennesker selv er antikirkelige, ukristelige, tværtimod. Det, der sker ved dette Lovforslag, er, at den Nedskæring, der rammer alle de andre — det er som en Flænge i dem, det er et Saar, der tilføjes dem, man bruger jo ogsaa Udtrykket „Nedskæring“ —, den Nedskæring skæres fra Kirkens Side dybere, fordi de Mennesker, der selv bliver nedskaaet, skal være med til at udrede Udgifterne til den Lønforhøjelse, her finder Sted. Det er ukristeligt for selv at faa en Lønforhøjelse at skære dybere i det Saar, som allerede er skaarat.

For at oplyse om Lovforslagets Antikirkelighed og Ukristelighed skal jeg nævne et Par enkelte Eksempler. Der er en Præst, som i Forhøjelse af Grundløn og Alderstillæg faar 840 Kr. aarlig, og i denne Mands Sogn er der jo en hel Del Mennesker, som samtidig nedskæres. Den Mand, jeg tænker paa i dette Øjeblik, er det ærede Medlem af Folketinget Pastor Blang. Enhver kan jo udregne det; der skal ikke mange Oplysninger til for at udregne det. Han faar en Forhøjelse af Grundløn og Alderstillæg paa 840 Kr. aarlig. Han har selv været med til at bevilge sig den, har selv stemt for, at andre skulde have den. Jeg mener, at de Kaar, hvorunder han